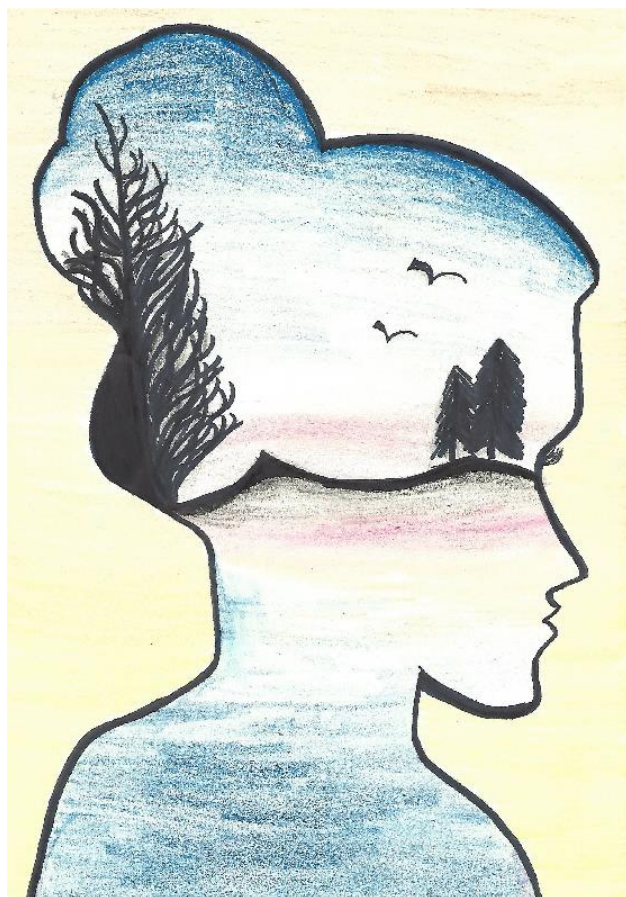
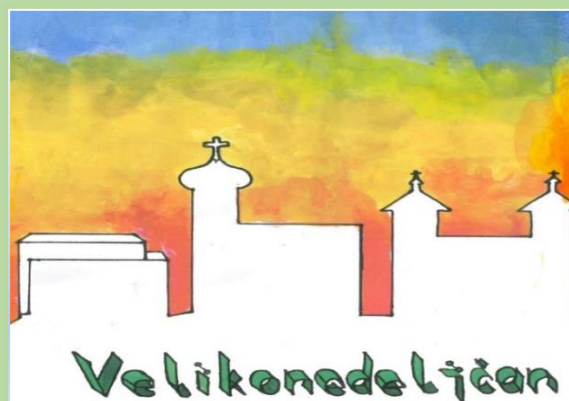

*Pozdravljeni, dragi bralci in
bralke! V branje vam ponujamo
naš šolski časopis. Vabimo vas, da
pokukate v svet naše šole, našega
razmišljanja in ustvarjanja.*

*Največ
resnic na
tem svetu
izgovorijo
otroci.*

(O. W. Holmes)

ČASOPIS IZHAJA V ELEKTRONSKI OBLIKI

ILUSTRACIJI NA NASLOVNI STRANI: LINA PREAC, 9. r.

NOVINARJI: UČENCI IZBIRNEGA PREDMETA RADIO IN INTERESNE DEJAVNOSTI ŠOLSKO NOVINARSTVO

RAČUNALNIŠKO OBLIKOVANJE IN UREJANJE: PATRIK MAJHEN, 9.r

FOTOGRAFIJE: ARHIV ŠOLE

MENTORICA: ALEKSANDRA ŠOŠTARIČ

OŠ VELIKA NEDELJA/PODRUŽNICA PODGORCI/VRTEC PODGORCI

Spoštovani,

pred vami je nov izvod šolskega časopisa, tokrat le v elektronski izvedbi. Dostopnost do interneta in s tem do naše spletne strani, kjer je časopis dosegljiv, je najbrž le še tu in tam omejena. Prepričan sem, da večina naših učencev, staršev in drugih, ki jih delo na naši šoli zanima, zlahka pristopa do naše spletne strani. Če berete ta zapis, potem ste gotovo med njimi.

»Komu najpred veselo zdravljico, bratje, č'mo zapet'?«, se je v Zdravljici spraševal naš največji slovenski pesnik France Prešeren. Odgovor v mojem primeru je jasen. Najprej in najbolj hvala vsem avtorjem prispevkov, bodisi literarnih ali likovnih. To so seveda naši učenci in učenke. Če bi objavili vse, kar je v tem šolskem letu izpod peres ali čopičev naših učencev in učenk nastalo, bi naš časopis bil preobsežen in bi s tem postal, ne bolj, ampak manj zanimiv za bralce. Zato smo pač izbrali, kar smo. Mentorica je izbirala po načelu raznovrstnosti, kar pomeni, da so v časopisu zajeti učenci in učenke od prvega pa vse do devetega razreda, da so zajeta tako literarna kot likovna dela, da je omenjenih in predstavljenih čim več področij od kulturnega, športnega, prostočasnega, šolskega in kar jih je še področij, ki oblikujejo povprečen utrip dela na OŠ Velika Nedelja. Tistim učenkam in učencem, katerih prispevke je mentorica uvrstila v časopis, čestitam. Vsem ostalim, ki tokrat morda niso prišli v ožji izbor, pa se zahvaljujem za njihovo ustvarjalnost in navdih.

Hvala seveda tudi mentorici, profesorici slovenščine Aleksandri Šoštarič, ki se je skupaj z učenci skozi vse leto trudila, da je nastal tako ličen izdelek.

Hvala tudi vsem ostalim, ki so kakorkoli pomagali pri nastajanju časopisa.

In nenazadnje, spoštovani bralec, hvala tudi tebi, da si z nami.

Srečno in vse lepo.

Anton Žumbar, ravnatelj

AKTUALNO..... 4

- PROJEKT POPESTRIMO ŠOLO 2016–21 (POŠ). 4
 DOBRODOŠLI, PRVOŠOLCI! 9
 TABOR ZA NADARJENE 10
 Z ŽUPANOM "POMAHAJMO V SVET" 11

VIDI SE, SLIŠI SE 12

- TEDEN OTROKA 12
 ŠOLA V NARAVI..... 12
 KOČEVJE 12
 ZIMSKA ŠOLA V NARAVI 13
 PRVI ŠPORTNI DAN 15
 DRUGI ŠPORTNI DAN..... 17
 ZIMSKI ŠPORTNI DAN 17
 ŠPORTNI DAN ATLETIKA 17
 ŠPORTNI DAN POHOD 18
 PROSLAVA OB MATERINSKEM DNEVU..... 18
 AKADEMIJA ZA PUNCE 19
 KJER PRETEKLOST SREČA PRIHODNOST V
 VRTCU PODGORCI 21
 JAZ IN MOJA DRUŽINA 22
 BOŽIČNO-NOVOLETNE DELAVNICE IN
 RAZSTAVA..... 24
 RADIO CITY 26
 BRALNA ZNAČKA 27
 NARAVOSLOVNI DAN V MOZIRJU 27

TO SMO MI 28

- TEK OBČINSKIH REPREZENTANC 28
 MOTOKROS JE MOJ NAJLJUBŠI ŠPORT 28
 INTERVJU Z UČENCEM..... 29
 DOSEŽKI NA DRŽAVNEM PODROČJU..... 30

- ZLATA KUHALNICA 30
 RAZVEDRILNA MATEMATIKA 31
 RAZISKOVALNA NALOGA 31
 TEKMOVANJE IZ ANGLEŠČINE 32
 DRŽAVNO TEKMOVANJE MODELARJEV 32
 DRŽAVNO TEKMOVANJE LOGIČNA
 POŠAST..... 32
 DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ ZGODOVINE
 32
 VESELA ŠOLA 33
 RAZISKOVALNA NALOGA 33
 VESELA ŠOLA 33

USTVARJAMO.....34**USTVARJAMO V VRTCU50**

AKTUALNO

PROJEKT POPESTRIMO ŠOLO 2016–21 (POŠ)

Popestrimo šolo je obogatitveni program šole, ki ponuja paleto raznolikih in vsebinsko bogatih dejavnosti. Ob pouku lahko učenci tako obiskujejo številne ustvarjalne, pravljичne, kuharske, gledališke, raziskovalne, športne ali počitniške dejavnosti in se učijo tujih jezikov. V okviru projekta POŠ so učenci pripravili tudi mnoge prireditve in gledališke predstave, ki ste jih lahko med letom obiskali. Vodja projekta je učiteljica Nina Žnidarič. Naložbo sofinancira Evropski socialni sklad in Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport.

PREŠERNOV DAN

V OŠ Velika Nedelja smo pripravili *osrednjo občinsko proslavo* ob praznovanju slovenskega kulturnega praznika, kjer so bile podeljene nagrade za dosežke na kulturnem področju. Predstavo so soustvarjali učenci in učitelji šole, ki so z dramatizacijami in pesmijo gledalce popeljali skozi življenje in delo našega največjega poeta.

Slovenec biti

Slovenec biti, slovensko ljubiti, -
je pravzaprav nerazložljiva stvar,
ker je to stvar srca in biti.
Slovenec biti – ni drugega,
kakor: slovensko misliti,
slovensko peti in govoriti,
slovensko ljubiti, -
pa s srcem čutiti slovenski svet,
hiše, gozdove, polja, ljudi,
tako čutiti,
da ne moreš, ne moreš biti
brez njih.

Pa to ni tako,
kakor jesti in piti.
Ne moreš preveč
ne ljubiti, ne biti.

(Tone Kuntner)

SEVEROLANDIJA – MIŠKA ŽELI PRIJATELJA

Miška želi prijatelja je glasbena pravljica, ki nosi sporočilo o strpnosti in spoštovanju drugačnosti, ki je v današnjem času še posebej aktualno.

Glasbena pravljica Miška želi prijatelja vključuje kratke vokalne in vokalno-instrumentalne vložke, ki so vsebinsko tesno povezane z besedilom pravljice. Gledališki del so pripravili učenci 4. in 5. razreda. Glasbeni del, ki so ga oblikovali učenci orffove skupine iz glasbene šole Ormož. Knjižnica Ormož je izvedla ustvarjalno delavnico priprave miškinega napitka prijateljstva. Učenci 9. razredov pa so pripravili božični bazar. Prireditev, ki je v prazničnem decembru potekala pod okriljem Severolandije, je bila odlično obiskana.

PROSTOVOLJSTVO NA ŠOLI

V mesecu oktobru so se učenci 8. razreda udeležili dobrodelne akcije **Drobtinica**. Gre za akcijo, ki poteka pod okriljem Rdečega križa in je namenjena zbiranju sredstev za šolski sklad. Osmošolci so za prostovoljne prispevke ponujali kruh, ki ga je podaril Mercator.

Naši osmošolci z razrednikom Stankom Bezjakom pa so bili prav tako pobudniki **zbiranja zamaškov** za dobro leto staro deklico Nežo, ki potrebuje sredstva za tehnične in medicinske pripomočke ter dodatne terapije, ki jih Neža potrebuje za uspešno zdravljenje.

Učence pa so na naši šoli obiskali tudi **trije dobri možje**, ki so v prazničnem decembru izpolnjevali želje.

OTROCI POJEJO SLOVENSKE PESMI IN SE VESELJO

Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo je projekt družbe Radio Tednik Ptuj, osnovnih šol in občin, ki spodbuja rabo slovenske besede v glasbi in pesmi. Tudi letos se temu projektu pridružuje OŠ Velika Nedelja. Na predizboru v Ormožu so tako nastopile Sofija Lah, Diana Dovečar in Leja Trstenjak, Živa Fras, Bella Munda in Anemari Horvat. Konkurenca je bila huda in bilo je zelo napeto. Diana Dovečar in Anemari Horvat sta se po odličnem polfinalnem nastopu v Dornavi uvrstili tudi v finale.

PROSTOR ZA PREŽIVLJANJE ODMOROV

Predstavniki oddelkov so na srečanjih v naši šoli v okviru letošnje teme šolskega parlamenta, ki je bila šola in šolski sistem, našli način, da uresničijo svojo željo po prostoru za sprostitev.

Veliko sošolcev nam je povedalo, da si v šoli želi prostor za sprostitev. To željo smo predstavniki razredov prenesli na naših srečanjih naši mentorici. Po tehtnem premisleku in debati smo se odločili, da bomo ta prostor uredili v pritličju šole.

Veliko učiteljev nam je pomagalo pri izdelavi klopi iz palet. Učenci smo pobrusili in polakirali palete. Preobleke za gobe so nam zašili v centru ponovne uporabe v Ormožu. Šestošolci so uredili kotiček in ga zaradi stenske dekoracije poimenovali »PIKASTI KOTIČEK«.

Rebeka Kolenič, 9. r.

GLEDALIŠKA DEJAVNOST NA ŠOLI

Projektne dejavnosti POŠ-a še dodatno podpirajo bogato gledališko ustvarjanje na naši šoli. Ob mnogih proslavah in prireditvah ob različnih praznikih na šoli deluje še več gledaliških skupin. V tem šolskem letu smo tako imeli kar tri premiere. Devetošolci so pripravili **Akademijo za punce**, starejša gledališka skupina (6.–8. razreda) je predstavila gledališko predstavo **Zarja in Svit**, mlajša gledališka skupina (3.–5. razreda) pa glasbeno pravljico **Miška želi prijatelja**.

Vse predstave so bile dobro obiskane in kvalitetno pripravljene, saj je v vsako izmed njih bilo vložena veliko truda učencev in mentorjev.

ZARJA IN SVIT STA GOSTOVALA V VERŽEJU

V sredo, 24. 4. 2019, so učenci starejše gledališke skupine predstavo Zarja in Svit odigrali še za učence OŠ Veržej.

KRESNIČEK

S pomlajeno igralsko ekipo smo ponovno obudili tudi spevoigro **Kresniček**, ki jo igramo že tretje leto. S spevoigro se bomo predstavili učencem OŠ Gorišnica, OŠ Markovci in v okviru ormoškega poletja nastopili na grajskem dvorišču v Ormožu.

OŠ VELIKA NEDELJA ZMAGALA NA MEDNARODNEM TEKMOVANJU MAX SUCHT DEN SUPERSTAR

OŠ Cestica iz sosednje Hrvaške je 10. maja že deveto leto zapored priredila **mednarodno tekmovanje Max sucht den Superstar**, ki spodbuja in motivira učence za rabo nemškega jezika.

Našo šolo sta na letošnjem "talent šovu" zastopala **Maj in Nika Meško** s pesmijo Shallow, ki sta jo odpela seveda v nemščini. S seboj sta vzela tudi nekaj prijateljev, ki so jima stali ob strani.

Konkurenca je bila velika in strokovna žirija je imela težko nalogo, saj je izbirala med več kot 100 nastopajočimi iz 20 različnih šol. Maj in Nika sta s svojim

odličnim nastopom prepričala žirijo in publiko ter **zmagala**. Zelo smo ponosni nanju in jima za odličen nastop iskreno čestitamo.

KRAJEVNI PRAZNIK PRI VELIKI NEDELJI

Učenci in učitelji OŠ Velika Nedelja so soustvarjali tudi proslavo ob krajevem prazniku pri Veliki Nedelji.

UGANKARSKA DOGODIVŠČINA – ALU-KVIZ

David Stanič, Nika Meško in Alja Krajnc bili v tem šolskem letu del TALUMOVE UGANKARSKE DOGODIVŠČINE, ki ga ob svoji 60-letnici prireja podjetje Talum. Ogledali so si podjetje in se udeležili ALU-kviza na OŠ Ivanjkovci, hkrati pa je Talum vsem učencem naše šole v prazničnem decembru podaril knjige ugank. Na zaključnem srečanju pa so se tekmovalci lahko srečali tudi s promotorjem akcije, Dejanom Zavcem.

**NI POMEMBNO, ČE TE
LJUDJE PODPIRAJO,
POMEMBNO JE, DA GREŠ
ZA SVOJIMI SANJAMI!**

Mentorica: Nina Žnidarič

DOBRODOŠLI, PRVOŠOLCI!

Prvi šolski dan je res nekaj posebnega. Se nas dotakne in ostane v spominu. Tako kot vsako leto, so tudi letošnji prvošolčki z nekaj strahu, a z veliko pričakovanja »skočili« v učilnico prvega razreda. Prvi skok je bil za vse uspešen, saj so ob skoku v razred, vsi uradno postali prvošolci. Tako je naša šola s podružnico postala bogatejša za 31 radovednih, vedoželjnih in vznemirjenih prvošolcev, ki so jih toplo sprejeli ravnatelj in razredničarke. Naj bo vaša pot čim bolj ustvarjalna, zabavna in polna znanja!

**Mesec september z vetrom
zpleše in prvošolcem
laske počeše;
malo na levo,
malo na desno,
malo za šalo,
malo pa resno,...**
(Tone Pavček)

TABOR ZA NADARJENE

V petek, 21. 9., in v soboto, 22. 9., je v PŠ Podgorci potekal tabor za nadarjene učence in astronome.

Učenci 8. in 9. razreda so se udeležili fotografske delavnice, delavnice izdelovanja raket, opazovanja lune in zvezd, obiskali pa so tudi planetarij. Pestro dogajanje se je zaključilo s filmskim večerom in prenočevanjem v šoli.

Tako so prvošolci iz
matične in
podružnične šole
uradno postali še del
šolske skupnosti.

Z ŽUPANOM "POMAHAJMO V SVET"

V okviru projekta Pomahajmo v svet, v katerem sodelujejo otroci in vzgojiteljice Vidkove igralnice, so otroci spoznavali kraj Podgorci ter pomembne ljudi našega ožjega in širšega lokalnega okolja. Med drugimi so želeli spoznati tudi župana Občine Ormož in njegovo delo. Tej želji primerno je sledilo tudi vabilo, ki so ga izdelali otroci.

V četrtek, 25. 4. 2019, nas je torej obiskal župan Občine Ormož, gospod Danijel Vrbnjak. Po sproščenem pozdravu s stiskom roke vsakemu otroku, je najprej prislulnil njim. Otroci so mu na kratko predstavili projekt mednarodnega sodelovanja z vrtcem iz Litve, za tem pa se je začel pogovor. Bili so zelo radovedni in mu zastavljali veliko vprašanj. Zanimalo jih je: ali ima svojo pisarno, ali ima mizo v pisarni pospravljeno, kaj vse počne čez dan, kaj je njegovo delo, ali se vozi s svojim avtom, ali so njegovi sodelavci pridni, ali ima občina veliko denarja, ali ima doma

traktor, ali lahko kmetje prodajajo svoje pridelke in kje, koliko ima otrok ... Predstavili so mu tudi maketo prenovljenega vrtca, ki si ga želijo in svojo vizijo novih vrtčevskih prostorov. Temu primerno je sledilo tudi vprašanje, kdaj bodo otroci v Podgorcih dobili novi vrtec. Župan je otrokom zatrdil, da so k projektu renoviranja in dogradnje vrtca pristopili resno in da bo potrebno še nekoliko počakati, vendar bomo do leta 2022 v novih prostorih.

»skupinski objem«

»ena gasilska«

**VSI OTROCI SO
NAŠI OTROCI,
JE REKEL
PRIJAZNI GLAS,
VSAK JE PODOBEN
TEBI IN MENI
IN VSAK JE SONCE
IN VSAK JE SVIT.**

(T. Pavček: Vsi naši
otroci)

VIDI SE, SLIŠI SE

TEDEN OTROKA

Na podružnici Podgorci in na centralni šoli smo obeležili letošnji teden otroka na temo prosti čas. V času podaljšanega bivanja so imeli učenci raznolike dejavnosti. Najbolj pa so se zabavali učenci v Podgorcih, saj so se sladkali s pečenimi kostanji.

ŽELIMO SI ČAS
ZA OTROŠKO
VESELJE, ZA
DRUŽBO, ZA
IGRO, ZA NORO
ZABAVO, ZA
MOŽNOST, DA
VČASIH RES
GREMO PO
SVOJE...
(F. LAINŠČEK)

ŠOLA V NARAVI

KOČEVJE

Ko smo v ponedeljek prispeli v dom Jurček, ki stoji v mestu Kočevje, smo se razdelili po sobah. Po kosilu nam je učitelj Robert predstavil mesto Kočevje. Po večerji smo se predstavili z raznimi točkami.

V torek dopoldne smo 4.a odšli v kraško jamo. Po kosilu smo imeli v medvedovi učilnici pouk o pticah pozimi. Zvečer smo tekmovali na kvizu Male sive celice.

V sredo smo po skupinah izdelovali lesene ptičje hišice. Popoldne in zvečer pa smo imeli pohod.

V četrtek smo imeli predavanje o gozdnih živalih in lokostrelstvo. Po kosilu smo imeli naravoslovne eksperimente. Zvečer smo se urejeni odpravili na ples.

V petek smo pred odhodom domov tekmovali v orientacijskem teku. K Veliki Nedelji smo se vrnilo pozno popoldne.

Mina Serec Loboda, 4. a

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI

V ponedeljek, 4. 3. 2019, smo se učenci obeh sedmih razredov odpravili v zimsko šolo v naravi v Mežico na Koroško.

V ponedeljek smo se namestili v domu Peca. Po kosilu smo odšli na smučišče. Nekateri smo bili prvič na smučeh, drugi pa so samo nadgrajevali svoje veščine smučanja. Vsak dan smo se veliko smučali, vendar to še ni vse, v domu smo imeli kar nekaj zanimivih aktivnosti. Že drugi dan smo se povzpeli z gondolo na vrh, kjer smo imeli prelep razgled nad Avstrijo in delom Slovenije. Zraven 5-urnega smučanja smo imeli v domu tudi razne zanimive aktivnosti.

Ogledali smo si dvojezično šolo in izdelavo harmonik pri družini Rutar. Tam so nam povedali, kakšna je razlika med našo in njihovo šolo, saj ima njihova samo štiri

razrede, potem pa že odkorakajo v srednjo šolo. Naši dnevi so bili v znamenju smučanja, kar je bil tudi prvotni cilj. Ko so naše že utrjene mišice počivale, smo si čas krajšali z različnimi dejavnostmi:

- izbor naj
frizure
- pantomima
- učne ure
- predavanje

Petek je bil na žalost zadnji dan. Dopoldan smo se šli smučat, po kosilu pa smo se odpravili domov. Pot je bila dolga, vendar smo se na avtobusu zabavali. »Vsega lepega je enkrat konec,« pravi poznan pregovor. No, tudi za nas se je zimska šola v naravi žal končala. V spominu nam bodo ostali preživeti skupni trenutki.

To šolo v naravi si bomo vsi zapomnili.

Ana Lina Kaučič, 7. b

»Meni najljubša aktivnost je bila iskanje skritih zakladov z Garminom. V moji skupini so bili sošolka Ana Lina ter sošolca Niko in Matic. Bili smo zelo dobri, saj smo odkrili veliko skritih zakladov in pri tem našli tudi lobanjo majhnega srnjaka. Zelo smo se zabavali pri urejanju pričesk – bil je namreč pustni čas, ko smo si lahko dovolili veliko več. Všeč mi je bil nočni pohod do razgledne točke, kjer smo lahko uživali v razgledu nad dolino Mežica, ki je izoblikovana v črki L. Bilo je res čudovito.

Bella Munda, 7. b

PRVI ŠPORTNI DAN

V soboto, 29. 9. 2018, smo končno dočakali prvi športni dan, jesenski kros, na katerega smo se pripravljali v mesecu septembru. Nekateri učenci so se uvrstili na občinsko tekmovanje, ki je potekalo v ormoškem parku.

4. razred, deklice

4.razred, dečki

5. razred, deklice

5. razred, dečki

6. razred, deklice

6. razred, dečki

8. razred, dečki

7. razred, deklice

9. razred, deklice

7. razred, dečki

9. razred, dečki

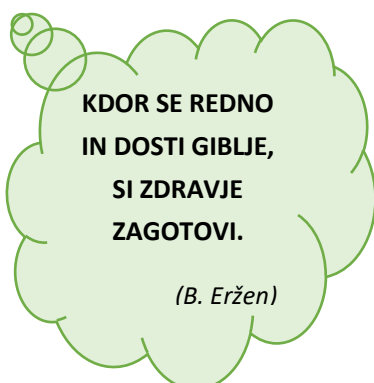
8. razred, deklice

**TEK JE ODLIČNA
SPROSTITEV. PRINESE
PA LAHKO ŠE VELIKO
VEČ KOT TO!**

DRUGI ŠPORTNI DAN

V sredo, 17. 10. 2018, je bil drugi športni dan, pohod za učence 6., 7. in 8. razreda. Pohod je potekal po prelepih poteh Haloz.

V prelepem jesenskem jutru smo začeli pohod skozi gozd Haloz. Po dveh kilometrih smo se ustavili na travniku za odmor. Potem smo v primernem tempu v koloni odšli skozi vas in hodili ob gozdni poti. Prišli smo do večje vasi, kjer smo se ustavili ob cerkvi in se okrepčali z malico in pijačo. Spet nas je pot vodila skozi gozd. Čez čas smo prišli do hriba in šli skozi vinograd, po dolgi ter naporni poti smo prišli do cerkve na tem hribu. Tam smo si vzeli čas za kratek počitek. Nato smo še nekaj časa hodili skozi gozd, ki nas je vodil do ceste in parkirišča, kjer nas je čakal avtobus. Malce utrujene, a zadovoljne nas je peljal nazaj do šole.

Taj Vrbanić

ZIMSKI ŠPORTNI DAN

V torek, 5.2. 2019, so se učenci 4.,5.,6.,8., in 9. razredov odpravili na zimski športni dan. Lahko so izbirali med različnimi aktivnostmi kot so drsanje, bowling, smučanje, plavanje in športne igre. V športnem duhu smo uživali in se zabavali.

Vanesa Čeh, Urška Horvat

ŠPORTNI DAN ATLETIKA

V soboto, 11.5., na sončno spomladansko jutro, smo se učenci predmetne stopnje zbrali na igrišču pred telovadnico. Tekmovali smo v naslednjih disciplinah: tek na 300 m, tek na 600 m ali 1000 m, met žvižgača in skok v daljino. Najboljša učenca iz posamezne discipline sta se uvrstila na medobčinsko tekmovanje v Ormožu.

ŠPORTNI DAN POHOD

NA POHODU SMO SE RAZGIBALI,
NADIHALI SVEŽEGA ZRAKA, VIDELI
VELIKO SPOMLADANSKIH
CVETLIC, SE VESELO DRUŽILI.
PRIDRUŽITE SE NAM PRIHODNJE
LETO!

PROSLAVA OB MATERINSKEM DNEVU

Mama je ena sama. Nenadomestljiva, neskončno ljubljena. Njena ljubezen do otrok raste iz dneva v dan. In z njo raste tudi mama sama. V predstavi ob materinskem dnevu smo se ravnali po Pavčkovi pesmi, ki pripoveduje o tem, kako raste mama – od majhne deklice do mamice, mame in babice. Najlepšo slovensko poezijo smo dramsko podkrepili, dodali smo petje našega otroškega zbora in nadarjene glasbenike in nastala je zgodba, ki je očarala vse obiskovalce.

Mame si vse to zaslužijo. Naj ne mine dan brez da bi se zavedale, kako pomembne so in kako jih imamo radi.

Mentorica: Klara Megla

AKADEMIJA ZA PUNCE

Na OŠ Velika Nedelja že 10 let zapored 9. razredi s pomočjo razrednikov in drugih delavcev šole pripravijo gledališke ali glasbene projekte, s katerimi se predstavijo staršem in širši publiki. Na ta način zberejo prostovoljne prispevke, s pomočjo katerih si pokrijejo stroške vaje.

Učenci 9. razreda smo se letos vključili v gledališki projekt v okviru izbirnega predmeta gledališče in drama. **Sodeluje nas kar 22 učencev.** Nekaj nas je igralo že v prejšnjih letih, nekaj pa jih letos igra prvič. Od začetka šolskega leta **skupaj z mentoricama, Gordano Črnivec in Nino Žnidarič,** ustvarjamo našo gledališko predstavo. Vanjo smo vložili veliko truda in časa in jo **ob podpori ravnatelja in drugih delavcev šole ter naših staršev** postavili na

oder. **V pripravo in pomoč pri izvedbi našega projekta, pa smo vključili tudi preostale učence 9. razreda.** Že pri nastajanju predstave smo se veliko smejali in zabavali in prepričani smo bili, da bo vseč tudi naši publiki.

Učenci 9. razreda

Za mentorja je največji izziv izbira primerne dramskega besedila. Besedilo avtorice Simone Merljak, učiteljice na OŠ Orehek Kranj, z naslovom Akademija za punce, jim je bila že ob prvem branju zelo všeč. Avtorica nam je dovolila uporabiti besedilo za naš projekt. Skupaj z učiteljico Nino Žnidarič sva ga priredili glede na število sodelujočih. Sledile so številne vaje ob petkih in tudi sobotne, intenzivne vaje. Število ur pri izbirnem predmetu je namreč daleč premajhno, da bi lahko postavili na oder dobro uro trajajočo predstavo, ki je tudi režijsko precej zapletena. Težko nekemu, ki se s takimi projekti ne ukvarja razložiš, koliko časa in tudi prostovoljnega dela je potrebnega, da lahko predstavo postaviš na oder. Največje plačilo za mentorja je, da na predstavi vidiš, da si vsakemu izmed učencev, igralcev, podal način in orodje, s pomočjo katerih, se lahko suvereno izrazi v liku, ki ga igra na odru. Da enostavno iz njih iztisneš tisto najboljše in da so potem sami s samo zadovoljni. Ker pa predstava zahteva tudi skupinsko delo, so se učenci pri tem še bolj povezali in sprijateljili.

S skupnimi močmi in ob veliki podpori in pomoči vodstva šole, predvsem ravnatelja Antona Žumbarja, nam je uspelo. V petek. 1.2. 2019 je bila premiera naše Akademije za punce, sledile so še ponovitve v soboto in nedeljo. Predstava, z aktualno vsebino, bogatim jezikom, zelo zabavnimi liki in zanimivimi zapleti je bila vseč tako mlajši, kot starejši publiki. V vseh terminih smo uspeli napolniti našo dvorano v kulturnem domu Velika Nedelja, kar kaže na to, da imajo tudi starši učencev Velike Nedelje in okolica velik posluš za gledališko dejavnost in kulturno udejstvovanje mladih. Velika Nedelja in okolica na ta način tudi pridobiva mladi rod igralcev in glasbenikov, ki bodo po končani osnovni šoli nadaljevali to svojo dejavnost tudi v srednjih šolah in v domačem kraju.

*Mentorici: Gordana Črnivec,
Nina Žnidarič*

"ZDI SE, DA SE NARAVA
IN UMETNOST
RAZHAJATA IN PREDEN
ČLOVEK NA TO
POMISLI, SE NAJDETA."

(J. WOLFGANG VON GOETHE)

KJER PRETEKLOST SREČA PRIHODNOST V VRTCU PODGORCI

V šolskem letu 2018/19 smo se v vrtcu Podgorci pridružili projektu DEKD in TKD, kjer poglobljeno spoznavamo in obravnavamo področje kulturne in naravne dediščine. Aktivnosti smo povezali z dejavnostmi v okviru kurikula za vrtce. Sodelujemo z zunanjimi kulturnimi ustanovami, društvi za ohranjanje kulturne dediščine in posamezniki, ki delujejo v našem kraju in ohranjajo kulturno dediščino našega okolja. Poudarek dajemo metodi odprtega učnega okolja (spoznavanje dediščine), spodbujanju ustvarjalnosti ter medgeneracijskem povezovanju.

Ker imamo v našem kraju delujočo prav posebno društvo: Društvo za ohranjanje dediščine Prleški železničar smo se odločili, da bo sodelovanje s tem društvom naša izhodiščna točka za večino naših aktivnosti.

Na tri dejavnosti, ki so bile prijavljene kot dogodek ob tednu kulturne dediščine je bila vabljen tudi širša javnost.

Dejavnosti, ki so potekale v okviru projekta:

OBISK DRUŠTVA PRLEŠKI ŽELEZNIČAR

Starši, otroci in strokovne delavke vrtca smo obiskali prostore društva za ohranjanje tehnične in kulturne dediščine Prleški železničar v Osluševcih. V uvodnem nagovoru nas je pozdravil predsednik društva Prleški železničar, g. Franc Zemljič, ki nam je povedal nekaj o delovanju njihovega društva. Ogledali smo si primerke železničarske tehnične dediščine in spoznali pomen železnice nekoč. Ogledali smo si makete in druge razstavljene predmete. Društvo Prleški železničar je otroke razveselil z vožnjo s cestnim vlakom nazaj v vrtec.

OGLED MAKETE

Z najstarejšima skupinama otrok smo se odpravili na ogled makete železniškega prometa, v bližini vrtca, h g. Sladnjak Francu. Otrokom je povedal svojo življenjsko zgodbo povezano z maketo. Razložil jim je potek nastanka makete ter poimenoval materiale iz katerih je narejena. Pripovedoval jim je o vlakih nekoč in danes, pokazal in razložil jim je tudi potovanje vlaka.

RAZSTAVA »VLAK NEKOČ IN DANES«

26. 10. 2018 smo ob 9. 30 uri odprli razstavo pod naslovom VLAK NEKOČ IN DANES. Razstava je bila zaključni dogodek ob TEDNU KULTURNE DEDIŠČINE. Na ogled smo postavili izdelke otrok: maketo z naslovom Podeželski vlak, maketo železniškega prometa, likovne izdelke. Razstavili smo tudi fotografije dejavnosti, ki so potekale ob TKD, lutko z železniško uniformo, predmete iz zgodovine železnice ter plakat z naslovom VLAK NEKOČ IN DANES. Razstavo smo slavnostno odprli s kratkim kulturnim programom. V goste smo povabili tudi g. Mihaela Bučarja, ki je idejni oče in ustanovitelj "MUZEJA JUŽNE ŽELEZNICE" v Šentjurju. Obiskal nas je v železniški uniformi iz časa po drugi svetovni vojni. G. Bučar je nagovoril otroke in obiskovalce razstave in simbolno otrokom razdelil priznanja za izjemne likovne izdelke.

OBDARITEV OTROK NA STANICI V OSLUŠEVCIH

Dedek Mraz je otroke iz vrtca Podgorci obdaril na stanici v Osluševcih, kamor se je pripeljal z vlakom in spremstvom palčkov. Pred obdarovanjem so si otroci ogledali predstavo »Kdo bo rešil dedka Mraza?«. Predstavo so odigrale vzgojiteljice vrtca.

SODELOVANJE NA PUSTNI POVORKI V ORMOŽU

Otroci iz Vidkove igralnice in vzgojiteljice smo se v okviru projekta in v sodelovanju s Prleškimi železničarji udeležili pustne povorke v Ormožu. Iz kartonastih škatel smo si naredili dve vrsti vlaka: muzejski in sodobni vlak. Obiskovalcem Ormoškega fašenka smo hoteli predstaviti, da kljub temu, da smo majhni, že dojemamo osnove zgodovinskih sprememb in spoznavamo, da se ljudje in okolje, družba in kultura v času spreminjajo.

V vrtcu Podgorci verjamemo, da bo takšnih projektov in spoznavanj na različnih področjih še veliko in se jih prav zares že zelo veselimo.

Zapisala: dipl. vzg. Andreja Žnidarič

JAZ IN MOJA DRUŽINA

V okviru mednarodnega projekta Pomahajmo v svet smo v vrtcu Podgorci najstarejša skupina otrok, starih štiri do šest let, obravnavali temo Jaz in moja družina.

Na prvem roditeljskem sestanku je ena izmed mamic podala predlog, da bi sodelovali tudi s starimi starši.

V decembru je dedek enega izmed otrok prinesel doma izdelane »korboče«, ki jih je na tepežni dan podaril vsem otrokom. Otrokom smo razložili pomen tega ljudskega običaja. Iz tega pa je zrasla tudi ideja za način vključevanja starih staršev v vrtec. Tako sem povabila dedke in babice vseh otrok, da pridejo v vrtec in nam približajo svoja življenja, svojo preteklost – njihovo otroštvo. Odzvali so se zelo pozitivno, tako smo gostili dedke in babice 9 otrok. Med njimi so bile še štiri prababice. Otroci so bili zelo motivirani, radovedni. Zelo pozorno in dlje časa kot običajno so poslušali njihova pripovedovanja o preživetem otroštvu, o doživetjih, ki se jih spominjajo, o igrah in igračah, ki so jih imeli. Igrače so si večinoma izdelovali sami ali pa s pomočjo starejših sorojencev, staršev in starih staršev. Skupaj smo izdelovali igrače, uporabne predmete iz preteklosti. Izdelki so ostali v igralnici in otroci se z njimi pogosto igrajo, jih uporabljajo. Material za njihovo izdelavo so prinesli stari starši sami.

Tako smo se seznanili z izdelavo punčke in fanta iz cunj, vrtavke vuge, krompirjeve poke, opazovali smo pletenje košar iz vej, izdelavo mlinčka na vodi. Otroci so bili navdušeni nad podarjenimi igračkami in uporabnimi predmeti. Spretnosti in znanja za izdelavo igrač so se nekoč prenašala iz roda v rod. Vedno bolj so bili dodelani, razmišljali so o boljših načinih izdelave, zanimivo pa je to, koliko tega se je ohranilo. Uporabljali so materiale, ki so jih našli v bližini svojih domov.

Otroci so si s pomočjo in demonstracijo prababice izdelali žoge iz časopisnega

papirja, katere so si podajali, kotalili, metali na cilj, v koš. Uporabili pa smo jih tudi pri vadbeni uri v telovadnici. Igrali so se tudi z oluščeni koruznimi storži, eden izmed dedkov je prinesel doma izdelano igračo, ki so ji rekli tank (je nekakšno vozilo na pogon) in nam ga je tudi podaril. Prinesli so tudi predmete iz preteklosti, npr. čevlje, izdelane doma, ki so jih nosili njihovi predniki. Pripovedovanja so vključevala še ogromno opisov ostalih igrač, ki so jih nekoč imeli in ki so seveda bile izdelane doma. Prinesli so orehe, ki so jih otroci trli in se nato z njimi posladkali. Z nami so se igrali igre iz otroštva – Bela lilija, Gnilo jajce. Otrokom so predstavili življenje nekoč, ki je bilo zelo težko in z malo materialnimi dobrinami. Tako so večino, kar so imeli, izdelovali sami. Prababica enega otroka je bila šivilja, ki je vsem otrokom doma izdelovala obleke. Otroci so se morali takoj, ko so prišli domov, preobleči, da niso umazali ali poškodovali oblečil, ki so jih imeli zelo malo. Zanimivo je bilo pripovedovanje babice, ki je tudi sama obiskovala vrtec. Pripovedovala je o svojih spominih, o težkem, skromnem življenju, ki so ga imeli, in tudi delu, ki so ga morali opravljati že kot otroci. Nekateri so morali vsakodnevno prinašati drva za kurjavo v hiši, drugi vodo, ker ni bilo vodovoda, pasti živino ... Peš so hodili zelo daleč, saj ni bilo avtomobilov. Pripovedovali so tudi o tem, kaj pomembnega so se naučili.

Obiski so potekali v sproščenem vzdušju, otroci so v pogovorih aktivno sodelovali, saj jih je veliko stvari zanimalo. Spodbujali

smo jih k zastavljanju vprašanj, k razgovoru, k delitvi izkušenj, idej, počutja.

Otroci so se seznanili z življenjem njihovih prednikov, z njihovim otroštvom in ga lahko primerjali s svojim. Spoznali so veliko iger, igrač, uporabnih predmetov iz preteklosti, ugotovili, da materialne dobrine ne pomenijo nujno potrebnega gradnika za srečo.

Zapis in fotografija: Silva Mori, dipl. vzg.

ČE OTROCI DOŽIVLJAJO
PRIJATELJSTVO, SE
NAUČIJO, DA JE SVET
PRIJETEN KRAJ ZA
ŽIVLJENJE.

BOŽIČNO-NOVOLETNE DELAVNICE IN RAZSTAVA

Ko se leto bliža h koncu, se prične obdobje praznovanj in obdarovanj. Kot vsako leto smo tudi letos v prazničnem decembru pokazali veliko ustvarjalnosti.

V šolski jedilnici pri Veliki Nedelji in Podgorcih na hodniku ste si lahko ogledali božično jelko, ki so jo okrasili učenci z lastnimi izdelki. Po poti, kako so praznovali v decembru nekoč, je nastala bogata razstava v naši jedilnici.

Mentorica: Matejka Majcen

GRAM ČASA JE GRAM ZLATA, A Z GRAMOM
ZLATA NE MOREMO KUPITI GRAMA ČASA.

(Kitajski pregovor)

RADIO CITY

V sredo, 13. 2. 2019, smo se učenci izbirnega predmeta Radio, z vlakom odpravili v NAJLEPŠE MESTO - Maribor. Peš smo se odpravili na radio City, tam so nas lepo sprejeli in nas popeljali skozi vse prostore radia. Glavni urednik, Bor Greiner, nam je na hudomušen način predstavil poklic radijskega novinarja in se pohvalil, da je njihov radio najbolj poslušan v SV Sloveniji. Nato smo se odpravili v Europark, kjer smo se okrepčali in raziskovali skrite zaklade trgovin. Ker vse lepo hitro mine, smo se tudi mi z vlakom odpravili proti domu.

Lana Ozmec, Mihaela Mlakar

Izlet mi je bil všeč, ker sem se pozdravil in fotografiral z Reporterjem Milanom.

Taj Vrbanč

Naš izlet je bil zakon. Pogovarjal sem se z znanimi ljudmi Maribora, med drugim tudi s tisti, ki pravi: »Resnica ni plenica, a marsikomu smrdi.«

Tin Žinko

BRALNA ZNAČKA

V četrtek, 25. 4. 2019, smo se vsi, ki smo opravili Meškovo bralno značko, udeležili prireditve v čast zaključku bralne značke. Z lutkovno

**BERI! BRANJE
JE ZAKON!
BRANJE
OBUDI
ČLOVEŠKO
DUŠO IN
MISLI!**

predstavo in delavnicami je razveselila učence prve triade ga. Ljuba Fišer. »Značkarje« od 4. do 9. razreda je obiskal pisatelj, Milan Petek,

domačin iz Velike Nedelje, ki sedaj živi v Novi Gorici. Oba gosta sta se nam na izviren način predstavila ter nas spodbujala, naj še naprej beremo, saj branje bogati človeka.

Mihaela Mlakar in Lana Ozmec

NARAVOSLOVNI DAN V MOZIRJU

V torek, 14. 5. 2019, smo se šestošolci z našo razredničarko in sorazredničarko, odpravili v Mozirje. Naravoslovni dan smo preživeli v Mozirskem gaju. Tam nas je pričakal učitelj, ki nas je spomnil na vsebine, ki smo se jih sicer pri naravoslovju že učili in nam še dodal veliko zanimivih stvari. Razdelili smo se v skupine in reševali učne liste. Najbolj všeč mi je bilo to, da je naše delo potekalo v naravi med rastlinicami in ne samo v učilnici. Bil je zelo poučen in zanimiv naravoslovni dan.

Larissa Vaupotič, 6. a

TO SMO MI

TEK OBČINSKIH REPREZENTANC

Patrik Majhen, učenec 9. b razreda, je zastopal našo šolo na teku občinskih reprezentanc v Mariboru. Tekmovanje je potekalo 13. oktobra, udeležili so se ga tekmovalci iz celotne Slovenije. V teku na 1000 metrov je med učenci letnikov 2004 dosegel odlično tretje mesto.

Med učenci letnikov 2005 je našo šolo zastopal še Blaž Jurgec iz 8.a razreda in zasedel 9. mesto.

MOTOKROS JE MOJ NAJLJUBŠI ŠPORT

Nekateri mogoče niste niti vedeli, da ga uvrščamo med športe. Na kratko vam ga bom predstavil.

Motokros je zelo pomemben del mojega življenja. Je šport, ki je zelo nevaren in drag.

Poznamo dve vrsti motokrosa: »enduro«, kjer motokrosisti dirkajo po gozdu, travniku, njivah, makadamskih poteh.

Druga vrsta tega športa se imenuje »mx«, kjer vozijo po progah.

Pri motokrosu poznamo različne velikosti motorjev:

50 PW, 65, 85, 125, 250, 450.

Poznamo pa tudi avtomatike in motorje na brzine. Avtomatik motor je brez brzin in tudi počasnejši (do 90 km/h). »Pri brzincih« so brzine 0–6 (nekateri pa do 4 brzine).

Tim Gajser je moj vzornik, motokros je začel voziti že pri drugem letu starosti. Tekmoval je v razredu MX2 za tovarniško moštvo Honde, s katerim je leta 2015 osvojil naslov svetovnega prvaka. Tega leta je prejel naziv obetavna športna osebnost na prireditvi slovenski športnik leta.

V letu 2016 je prestopil v močnejši razred MXGP. V tej sezoni je osvojil naslov svetovnega prvaka v elitnem razredu MXGP.

Z motokrosom sem se začel ukvarjati v 4. razredu. Poučeval me je Sašo Kragelj. Trenutno vsak vikend treniram na Madžarskem, pogosto pa se tudi vozim po progah

na Vurberku.

Najbolj uživam, ko skočim na skakalnici.

Matija Ficko, 7. a

INTERVJU Z UČENCEM

Pozdravljeni bralci in bralke našega šolskega časopisa, v letošnjem šolskem letu smo si za intervju zbrali Domna Hebarja, učenca 7. razreda. Domen je mojster v risanju risb na roko in v reševanju matematičnih nalog. Na šoli blesti na vseh področjih, najbolj pa izstopa na likovnem in matematičnem področju. Pa začnimo z intervjujem.

Domen, a si vesel, da smo te izbrali za posebneža na kvadrat na naši šoli?

Seveda sem vesel in počaščen.

Kdaj si se začel ukvarjati z risanjem?

V 3. razredu osnovne šole.

Katere tehnike uporabljaš pri risanju?

Slikanje z vodenimi in akrilnimi barvami, s flumastri in barvicami.

Kateri so tvoji najpogostejši motivi za risanje?

Narava, abstraktnost in simbolizem.

Kdo ti daje navdih za tovrstno ustvarjalnost?

Brat Tilen, ki obiskuje srednjo šolo za oblikovanje v Mariboru.

Kdo vse te podpira pri risanju?

Družina, prijatelji in sorodniki.

Se po kom zgleduješ?

Po bratu Tilnu, ki sem ga že omenil.

Rišeš tudi, ko si žalosten?

Ne pogosto.

Kdaj najpogosteje rišeš?

Ko dobim nov navdih.

Slišali smo tudi, da si mojster v reševanju matematičnih nalog, katere naloge ti najbolj ležijo?

Najbolj mi ležijo geometrija in logične naloge.

Kaj si po horoskopu? Ali sploh verjameš v horoskop?

Po horoskopu sem bik. Ne verjamem v horoskop.

Imaš kakšen hobi?

Ja, glasba, rad fotografiram in treniram nogomet.

Imaš najboljšo prijateljico oziroma prijatelja?

Ja, Maja Meška, ki obiskuje 7. b razred.

Kateri je tvoj najljubši predmet? Ali imaš najljubšo pesem?

Moj najljubši predmet je likovna umetnost. Trenutno nimam najljubše pesmi.

Kako to, da zmoreš risati, pridobivati dobre ocene in ob tem imeti kaj prostega časa?

Ne vem, za vse pač najdem čas.

Si že kaj razmišljal o svoji prihodnosti? Kaj želiš postati po poklicu?

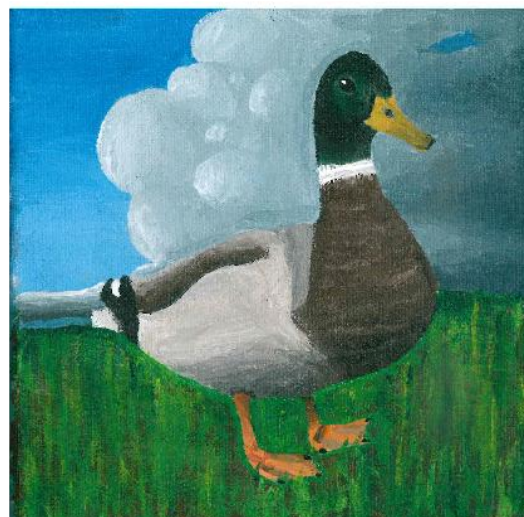
O moji prihodnosti še nisem razmišljal. In še ne vem, kaj bi bil po poklicu.

Domen, hvala za tvoj čas.

Bella, Luka, Matija, Mark 7. r.

DOMEN IN NJEGOVI IZDELKI

DOSEŽKI NA DRŽAVNEM PODROČJU

ZLATA KUHALNICA

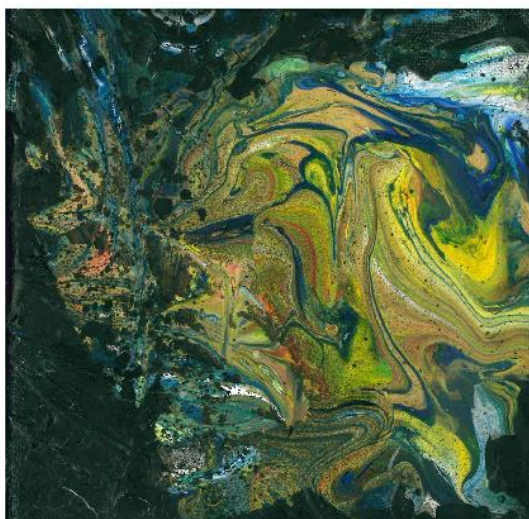
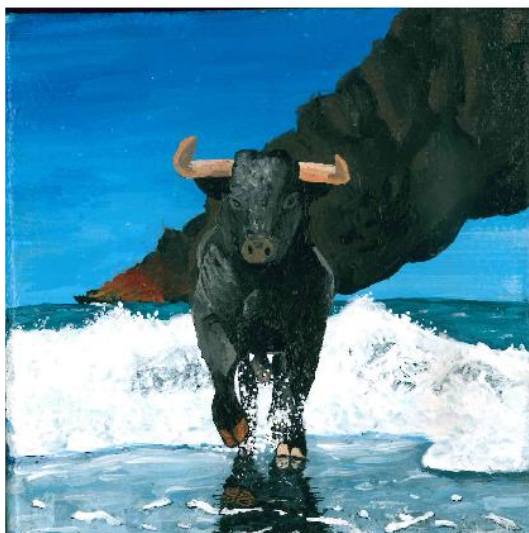
Kuhanje je zabavno, prav tako kot igra in ustvarjanje, najboljša stvar pri tem pa je, da je koncu na mizi nekaj slastnega.

14. 5. 2019, so se učenke Bella Munda, Ana Lina Kaučič in Lori Trofenik udeležile *TEKMOVANJA ZA ZLATO KUHALNICO*.

Pripravile so krožnik, na katerem so postregle leteče žgance, pražen krompir in ljubljanske palačinke.

Dosegle so srebrno priznanje.

Mentorica: Marija Lazar

RAZVEDRILNA MATEMATIKA

DOSEŽKI NA DRŽAVNEM TEKMOVANJU:

Mihaela Mlakar, 6. r – ZLATO državno priznanje

Domen Hebar, 7. r – SREBRNO državno priznanje

David Stanič, 9. r – SREBRNO državno priznanje

Mentorica: Mojca Kosi

RAZISKOVALNA NALOGA

Tjaša Kokol, David Stanič in Vanessa Vaupotič so pod mentorstvom Matejke Majcen in Nine Žnidarič pripravili raziskovalno nalogo s področja etnologije in na srečanju mladih raziskovalcev

Slovenije dosegli zlato priznanje z uvrstitvijo na državno tekmovanje. Na državnem tekmovanju so bili odlični tretji in osvojili srebro.

V letu 2019 obeležujemo 200-letnico začetka šolstva v Podgorcih. To je bila iztočnica, ki je učence vodila pri izbiri teme za raziskovanje. S pomočjo šolskih kronik in pogovorov z informatorji so učenci v nalogi najbolj slikovito in nazorno prikazali življenje šolarja ter odnos takratne družbe do šole v Sv. Lenartu pri Veliki Nedelji, kakor so se v tistem času imenovali Podgorci. Časovno smo se omejili na prvo polovico 20. stoletja.

TEKMOVANJE IZ ANGLEŠČINE

Matic Majcen, 9. r. – SREBRNO državno priznanje

Tjaša Kokol, 9. r. – SREBRNO državno priznanje

Mentorica: Petra Kumer

DRŽAVNO TEKMOVANJE MODELARJEV

V soboto, 1. 6., je pri Veliki Nedelji potekalo državno tekmovanje modelarjev.

Naš učenec, Klemen Kirič, je tekmoval v kategoriji, radijsko vodeni avtomobili. Dosegel je 2. mesto.

Mentor: Milko Lešničar

DRŽAVNO TEKMOVANJE LOGIČNA POŠAST

V letošnjem letu smo gostili tudi državno tekmovanje v znanju logike: LOGIČNA POŠAST, ki je potekalo 25. 5. 2019.

1. Lina Irgolič, 1. r. – SREBRNO PRIZNANJE
2. Enej Merc, 2. r. – SREBRNO PRIZNANJE
3. Vid Cvetko, 2. r. – SREBRNO PRIZNANJE
4. Kaja Kumer, 3. r. – SREBRNO PRIZNANJE
5. Tomaž Arnuga, 3. r. – SREBRNO PRIZNANJE
6. Sofija Lah, 4. r. – SREBRNO PRIZNANJE
7. Eli Kumer, 5. r. – SREBRNO PRIZNANJE

8. Mihaela Mlakar, 6. r. – SREBRNO PRIZNANJE
9. Naja Marin, 8. r. – SREBRNO PRIZNANJE
10. Nika Meško, 9. r. – ZLATO PRIZNANJE
11. Jakob Krabonja, 4. r. – SREBRNO
12. Luka Hanželič, 1. r. – SREBRNO

Mentorice:

Nina Žnidarič (1.-2. r.), Ksenja Kostanjevec (3. r.),
Alenka Korpar (4. r.), Mojca Kosi (5.-9. r.),
Eva Turkl Kosi (4. r.)

DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ ZGODOVINE

Tako kot vsako leto smo se tudi letos **učenci 9. razreda** prijavili na tekmovanje iz znanja zgodovine, ki je letos potekalo na temo **»150 let od prvega tabora na Slovenskem- Od čitalniškega gibanja besed do taborov na Slovenskem«**. Skupaj z mentorico, Gordano Črnivec, smo predelali zahtevano literaturo in se pripravili na tekmovanje. Dosegli smo odlične rezultate, na katere smo zelo ponosni.

ZLATO PRIZNANJE:NIKA MEŠKO

Mentorica: Gordana Črnivec

VESELA ŠOLA

Vesela šola je moje najboljše tekmovanje v tem šolskem letu.

Vsako sredo zjutraj smo se pripravljali na šolsko tekmovanje. Z učiteljico Alenko smo predelali veliko zanimivih tem o: lutkah, denarju, Nikoli Tesli, slikarstvu na Slovenskem, vodi, govorništvu, vremenskih nevšečnostih ... Teme so bile zelo zahtevne, vsakič smo spoznali veliko novih pojmov. Moja najljubša tema je bila tema o denarju. Od 13 učencev (4., 5. in 6. razred), ki smo obiskovali Veselo šolo, se nas je na državno tekmovanje uvrstilo 6, od tega smo bili trije iz 4. a. Vsi udeleženci državnega tekmovanja smo osvojili srebrno priznanje.

Priprava na tekmovanje in tekmovanje sta bili težki, a če se dovolj trudiš, ti VSE uspe.

Metod Stanič, 4. a

RAZISKOVALNA NALOGA

Velika Nedelja na turističnem zemljevidu Slovenije.

Avtorice: Hana Lah, Nika Meško in Asja Kumer, učenke 9. r OŠ Velika Nedelja

Mentorica: Petra Kumer

Ali lahko Veliko Nedeljo umestimo na turistični zemljevid Slovenije? Seveda.

Verjamemo, da je Velika Nedelja s svojo zgodovino in posledično kulturno dediščino eden tistih majhnih podeželskih krajev na obrobju Slovenskih goric, ki nas lahko hitro prevzame in očara, le ustrezno ga je treba predstaviti in ponuditi zgodbo mimoidočim, ki se bodo pri nas z velikim zanimanjem ustavili in se prepustili naši pestri ponudbi.

Našo hipotezo so tako potrdili tudi naši sogovorniki in anketiranci. Velika Nedelja je kraj, ki ga je treba umestiti na slovenski turistični zemljevid in v tem smislu razvijati oz. dodelati turistično ponudbo in infrastrukturo kraja ter z njim tesno povezane okolice. To si naš kraj zasluži zaradi svoje zgodbe, zaradi boljše prepoznavnosti ter posledično zaradi izbire boljših možnosti za lokalno prebivalstvo. Morda nam v prihodnosti turizem omogoči razvoj še kakšne dejavnosti. Morda prinese dodatne zaposlitve. Ali pa le poveže domačine, ki bodo živeli z in za zgodbo.

S svojimi stavbami, ki so odraz zgodovinskega dogajanja v tem kraju ter ob dejstvu, da je naša pokrajina v naravnem smislu bogata in do nas domačinov prijazna z vinogradi in sadovnjaki, polji in gozdovi, rekami in potoki, bi morali začeti razmišljati v pozitivnem turističnem duhu. Marsikje po svetu znajo svoje danosti in zgodbe, povezane z njimi, zelo dobro prodati. Prepričane smo se, da lahko podobno uspe tudi nam.

VESELA ŠOLA

SREBRNO NA DRŽAVNEM TEKMOVANU:

Nika Meško
Hana Lah
Rebeka Kolonič
Julija Tušak
Maj Meško
Janja Arnuga
Sofija Lah
Metod Stanič
Leja Škedelj
Nika Merc
Mihaela Mlakar
Lana Slana

*MENTORICI: Teja Vernik Trofenik
Alenka Korpar*

USTVARJAMO

**BODI POGUMEN, KOT JE
SONCE.**

P. Bosmans

V 3. b razredu smo pri likovni umetnosti ustvarili lutke marionete. Za izdelavo smo uporabili odpadni material in dodatke. Na plastične lončke smo narisali obraz, iz volne in kartona pa smo izdelali roke.

Lutko smo z vrvico privezali na paličico. Tudi roke smo z vrvico privezali na palico, da se lahko premikajo. Pri delu smo zelo uživali.

Lara Pintarič in Maša Gašparič 3. b

PRIPRAVA NA CANKARJEVO TEKMOVANJE

V mesecu decembru smo imeli tekmovanje iz slovenščine. V tem šolskem letu smo v 4. in 5. razredu obravnavali

knjigo Toneta Seliškarja Bratovščina Sinjega galeba.

Na tekmovanje smo se ob pomoči učiteljice Alenke pripravljali pri dodatnem pouku, kjer smo se pogovarjali o glavnih književnih osebah, o času dogajanja in o pustolovščinah, ki so se pripetile glavnim junakom. Skupaj smo prebrali nekaj odlomkov, si ogledali odlomek filma in naredili plakat. Nato smo za vajo pisali spis z naslovom *S sodelovanjem se daleč pride*.

Od vseh junakov mi je v knjigi bil najbolj všeč Ivo. Fant je bil zelo pogumen, vztrajen, samostojen in močan. Imel je najboljše prijatelje.

Zgodba mi je bila zelo všeč, ker se dogaja na morju, ki ga imam rada tudi sama in ker je bila polna pustolovščin, v katerih so se znašli Ivo in njegovi prijatelji.

Živa Šoštarič, 4. a

DRAMSKI KROŽEK

MIŠKA ŽELI PRIJATELJA

V letošnjem šolskem letu 2018/19 smo pri dramskem krožku pod mentorstvom učiteljic Alenke Korpar in Nine Žnidarič pripravili predstavo *Miška želi prijatelja*. V predstavi smo sodelovali učenci 4. in 5. razreda. K sodelovanju smo povabili tudi Glasbeno šolo Ormož, ki nam je pomagala pri glasbeni spremljavi predstave.

Učiteljici sta nam dali možnost, da si vloge izberemo sami. Ko so bile vloge razdeljene, smo se z učiteljicama začeli učiti različnih gledaliških pravil, ki jih moramo upoštevati na odru med nastopanjem. Naučili sta nas, kako se na odru premikamo, kako in kdaj uporabljamo

mimiko obraza in kako biti bolj prepričljiv in zanimiv.

Pri predstavi smo uporabili sceno, ki so nam jo pomagali izdelati učenci naše šole. Kostume nam je sešila šivilja Irena.

Vaje so potekale ob petkih. Na vajah je bilo zelo prijetno in zanimivo, smeha ni nikoli manjkalo. S predstavo smo prvič nastopali meseca decembra v okviru Severolandije v Ormožu. V mesecu marcu smo se v Veliki Nedelji predstavili na srečanju otroških gledaliških skupin.

Sofija Lah, 4. a

ČUDEŽNI GRM

Nekoč je živel kmet, ki je bil zelo reven. Imel je tri sinove, ki so hodili prosjačit. Nekega dne so prišli k hiši, kjer so jim dali grm. Ko so prišli domov, ga je kmet posadil. Naslednje jutro je kmet pogledal skozi okno in na grmu je bil denar. Takoj je stekel ven, mislil je, da se mu sanja. Denar je utrgal z grma in že se je prikazal drug. Hitro je poklical sinove in jim povedal za čudež. Tako so postali bogati. Kupovali so si najdražja oblačila, najdražjo obutev, skratka, vse najdražje stvari.

Nekega dne je mimo prišlo pet roparjev. Hoteli so ukrasti grm, a je bil zavarovan. Roparji so naredili načrt, kako ukrasti grm. Ko so kmet in sinovi zaspali, so se roparji vrnili, izključili alarme in ukradli grm. Ko se je zjutraj kmet zbudil, ni mogel verjeti svojim očem. Grma ni bilo več. Ves žalosten se je usedel na prag in strmел predse. Nenadoma je zagledal sled, ki so jo pustili roparji. Kmet in sinovi so se usedli v avto in odšli za roparji. Roparjev niso in niso našli. Ko so že skoraj odnehali, je najmlajši sin zaklical, naj ustavijo avto. Stopil je iz avta in naenkrat ga je posrkalo v

luknjo, ki je bila skrita pod travo. Ko so to videli kmet in ostala dva sinova, so hitro stekli za njim. Ko so padli skozi luknjo, so videli, da ta pelje v podzemno votlino. V votlini so zagledali roparje in čudežni grm. Kmet in sinovi so premagali roparje in vzeli grm. Hitro so odšli domov, roparje pa so predali policiji. Od takrat naprej so skrbno varovali svoj čudežni grm in so živeli srečno do konca svojih dni.

Avtor pravljice: Matija Geč, 5. b

Jana Horvat, 5. a

ČAROBNA KITARA

Nekoč je živela revna deklica Leja. Leja je zelo rada igrala na svojo kitaro. Igrala jo je cele dneve in noči. Enkrat pa se je odločila, da gre na sprehod po ulici. Na ulici je zagledala letak. Na letaku je pisalo: »Glasbeni šov, tekmovanje v igranju kitare. Prijavite se zdaj in ne bo vam žal.« Leja je od navdušenja začela skakati, dokler ni na plakatu prebrala, da je ta šov namenjen le fantom. Mislili so, da punce niso tako dobre. Bila je žalostna in stekla v gozd. Tam se je odločila, da bo dokazala, da tudi punce lahko igrajo tako dobro kot fantje. Usedla se je pod drevo. Mimo je prišla starka in jo vprašala: »Kaj pa je narobe deklič?« Leja ji je povedala, zakaj je žalostna. Starika je bila v resnici dobra vila, vendar Leja tega ni

vedela. Starka jo je nato vprašala: »Če bi imela na voljo eno željo, kaj bi si zaželela?« Leja ji je odgovorila, da si želi čudežno kitaro, katere melodijo lahko slišiš v drug konec sveta. Starka ji je izpolnila željo. Kitara je bila za drevesom. Leja je vzela kitaro in se hotela zahvaliti starki, a te že ni bilo več. Deklica je bila vesela darila in odšla domov. Doma je vadila igranje na kitaro. Ko je prišel čas za nastop, se je odločila, da se bo prijavila na tekmovanje kot fant. Nastopila je zadnja. Ko je igrala, je igrala tako lepo, kot še noben poprej. Vsi so jo občudovali. Zmagovalka tega šova je postala Leja. Ko je prejela nagrado, se je razkrila in vsem pokazala, da je dekle. Vsi so bili začudeni, da je dekle tako lepo igralo kitaro.

Od takrat naprej so prirejali tekmovanje za punce in fante, saj je Leja dokazala, da se ne sme nikogar podcenjevati.

Avtorica pravljice: Nika Ficko, 5. b

Lana Ozmec Mihorič, 1.a

MORSKA DEKLICA MEGHAN

Nekoč je živela kraljevska družina. Kraljica in kralj sta imela tri sinove, prince. Najstarejši sin je bil poročen in imel prav tako tri sinove, srednji sin je bil poročen, a brez otrok, najmlajši sin pa ni imel ne žene ne otrok.

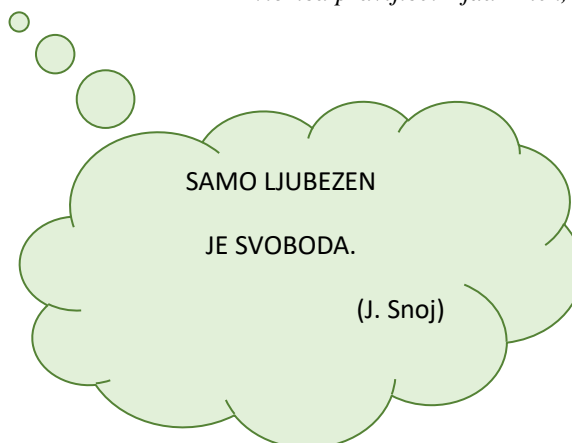
Nekega dne se je najmlajši sin sprehajal ob obali. Zazrl se je v morje in opazil morsko žival. Mislil je, da vidi veliko ribo. Ko pa je malo bolje pogledal, je videl, da je to morska deklica. Ta se je usedla na kamen, fant pa jo nemo opazoval. Bila je tako lepa, da se je najmlajši princ zaljubil vanjo. Tudi morska deklica, se je zaljubila vanj.

Zvečerilo se je, bil je čas večerje. Ob večerji je princ povedal družini, da se je zaljubil, vendar jim ni povedal, da v morskno deklico. Vsi so se razveselili te novice. Ko so se drugi odpravili spat, je princ razmišljal, kako bi morskno deklico spremenil v pravo deklico.

Drugi dan je odšel do čarovnice, da mu je dala napoj. Odnese ga je morski deklici. Ta ga je popila in se spremenila v deklico.

Čez nekaj dni so priredili gostijo. Najmlajši princ in morska deklica sta se poročila. Imela sta pet otrok in živeli so srečno do konca svojih dni.

Avtorica pravljice: Ajda Brlek, 5. b

Lara Venta, 1. a

ČUDEŽNA KOZICA

Nekoč je živel gospodar s tremi sinovi. Rekel jim je, da bo samo enemu podaril hišo. Tistemu, ki mu prinese najdražje darilo. Vsakemu je dal 50 cekinov in jih poslal v mesto.

Prvi sin se je vrnil in prinesel toliko lesa, da bi lahko obnovili hišo, naredili lopo in postavili ograjo. Drugi sin je prinesel tri zlate kamne, tretji sin pa je pripeljal kozico in hišico zanjo. Vsi so se mu smejali in ga zaničevali.

Oče se je odločil, da bo dal hišo prvemu sinu. Drugega in tretjega sina je spodil iz hiše.

Drugi sin si je z zlatimi kamni kupil hišo in tam zaživel bogato življenje. A bogastvo mu je kmalu pošlo. Tretji sin pa je bil zelo žalosten. S kozico je zaspal v njeni hišici. Ko se je zjutraj zbudil, je ob sebi zagledal 9 zlatnikov. Ni mogel verjeti lastnim očem. Bil je presrečen. Tako je bilo vsako naslednje jutro. Fant je skrbno spravil denar. Ko je zbral dovolj zlatnikov, si je zgradil hišo. Izbral si je deklico in se z njo poročil. Imela sta kopico otrok, kozica pa je

še naprej dajala cekine. Kmalu je zelo obogatel in vsi so mu zavidali bogastvo. Nikomur ni izdal od kod mu cekini. Niti svoji ženi. Bogastvo ni spremenilo najmlajšega sina. S svojo družino je srečno živel do konca svojih dni.

*Avtor pravljice: Sebastian James Cerkenik
Wraith, 5. b*

Lara Venta, 1. a

TRIJE BRATJE IN ČAROBNA DENARNICA

Nekoč je živel oče s tremi sinovi. Najstarejši Tine je bil muhast, nesramen in pohlepen. Srednji sin Marko je bil šaljivec in zmeraj nasmejan. Najmlajši Martin pa je bil prijazen in tih.

Nekega dne je oče poslal sinove na sosednjo kmetijo, da bi zaslužili denar. Kmetija je bila velika, dela je bilo polno. Ko so dobili prvo plačo, so odšli po nakupih. Najmlajši sin si je kupil denarnico in majico, preostali denar pa skrbno shranil v denarnico. Ostala dva pa sta zapravila ves denar. Ko je naslednji dan najmlajši sin pogledal v denarnico, je opazil, da je v denarnici več

denarja kot ga je imel. To je povedal tudi bratoma. Ta mu nista verjela. Tudi Martin je postal sumničav, šel je v trgovino in vsem trem kupil čokolado. Skupaj so pogledali v denarnico in prešteli denar, ki je ostal. Naslednje jutro, je bilo v denarnici spet več denarja. Tako so ugotovili, da je denarnica čarobna. Martin se je tega zelo razveselil. Marko se je le nasmehnil, Tinetu pa ni bilo do smeha. Razmišljal je samo o tem, kako bi prišel do te denarnice.

Ko so se bratje zvečer odpravili spat in je Martin zaspal, je Tine vzel denarnico. Naslednji dan je šel v picerijo in hotel kupiti pico samo zase. Ko je hotel vzeti denar iz denarnice, je opazil, da je ta prazna. Kajti čudežna denarnica je dala denar samo tistemu lastniku, ki je imel čisto srce. Medtem je Martin opazil, da nima denarnice. Šel jo je iskat, a je ni našel. Ko Martin ni pazil, je hotel Tine neopazno vrniti denarnico. Ker pa je tako zavidal bratu, jo je raje vrgel v potok. To je videl Martin in hitro pobral denarnico.

O vsem tem je nato Martin povedal očetu, ki je Tineta kaznoval. Nikoli več ni smel spati v hiši in tudi denarja ni več imel. Tine, oče in Marko pa so živeli srečno do konca svojih dni.

Avtor pravljice: Žiga Mihorič, 5. b

Maruša Kovačec, 4. b

VODNJAK ŽELJA

Nekoč je živel prijazen čarovnik, ki je rad izpolnjeval želje. Imel pa je hudobnega brata, ki mu je zavidal vso slavo.

Nekega dne je hudobni brat zvaril napoj, ki je dobrega čarovnika spremenil v hudobnega. Nato je ta hudobni čarovnik, ki je prej bil prijazen, zvaril napoj, ki je hudobnega brata spremenil v zlo verižico, sam pa se je spremenil v vodnjak.

Nekega dne je mimo vodnjaka prišla revna deklica in videla napis: ZA DOBRO DRUGIM. Iz žepa je vzela še zadnji kovanec in ga vrgla v vodnjak. Vodnjak je spregovoril in jo pohvalil. Deklica se je ustrašila in hotela zbežati. Vodnjak je spet spregovoril: »Ker si vrgla v vodnjak svoj zadnji kovanec, jih dobiš tri. Vsak kovanec bo izpolnil eno željo. Ko boš povedala željo, bo kovanec izginil.« Deklica se je še bolj prestrašila in zbežala domov. Ko je doma postiljala posteljo, je zagledala tri kovance. Vzela jih je v roke. Prva želja je bila, da bi njena družina imela več denarja. Naenkrat je na mizi zagleda poln vrč denarja. Skrbno

ga je spravila in odšla delat na polje. Ker ji je bilo zelo vroče, si je zaželela, da bi ob delu sonce manj žarelo. Tudi ta želja se ji je uresničila. Zadnja želja pa je bila, da bi na svetu vladala samo pravica.

Ob uresnitvi te želje pa so vsi na Zemlji živeli srečno, tudi deklica in njena družina.

Avtorica pravljice: Klara Lia Žuran, 5. b

Julija Dovečar, 4. a

ZLOČIN V TRGOVINI

Zločinec Denis je šel do trgovine s puškami. Kupil si je dve puški. Nato pa je šel v trgovino. Nekam se je skrila. Ko pa so vsi odšli iz trgovine, je trgovka zaklenila trgovino, zločinec pa je bil skrit v trgovini. Ko je odšel od kotička kjer je bil skrit, je spregledal kamere. Varnostnik v kabinetu je gledal na kamere in opazil, da je nekdo v trgovini. Opazil je, da je to na sliki zločinec. Poklical je policijo. Ko je zločinec Denis oropal trgovino, je odšel. Policija je prišla do parkirišča, da bi parkirala policijski avto. Zagledala sta zločinca, ki je kradel avto. Ukradel ga je in ga odpeljal. Avto zločinca je bil že uničen, zato je moral zamenjati avto. Vzel je motor. Ko je prišel detektiv, je najprej pregledal trgovino. Nato je na cesto nastavljal žablje. Ko je zločinec zapeljal čez

žablje, se mu je predrla guma in je padel. Policisti so ga aretirali in odpeljali v zapor. Detektiv je povedal Denisu, da so naredili DNK pregled in našli sledi, ki pripadajo njemu.

*Avtorja zgodbe: Timi Gašparič, 5. b
Liam Lah Arnuš 5. b*

DETEKTIVSKA ZGODBA

Detektivka Hermiona je po radiu poročala, kaj se je zgodilo prejšnjo noč v muzeju. Poslušalce je opozorila, naj pozorno prisluhnejo. Zgodilo se je dan prej, ko so uslužbenci zaključevali delo. Ko so vsi odšli domov, je Jaka zaklenil vrata v muzeju. S svojo kodo, je odprl vitrino in ukradel vse dragocene stvari. Med njimi največji diamant na svetu. Skril se je v svoje skrivališče, ki je bilo pod zemljo. Naslednji dan je direktor muzeja ugotovil, da so neprecenljive in najdragocenejše stvari izginile. Hitro je poklical detektivko Hermiono. Hermiona je vzela vse potrebščine, se usedla v avto in se odpravila v muzej. Ko je detektivka prišla v muzej, je našla tri sledi: las, rokavico in čevljev. Ko je dala vse stvari na analizo, je ugotovila, da vse sledi vodijo do uslužbenca Jaka. Ko je Jaka naslednji dan prišel v službo, so mu nastavili past. Jaka se je ujel. Detektivka Hermiona ga je spravila v zapor. Vse neprecenljive stvari so vrnil v muzej. In vsi so živeli srečno.

*Avtorici zgodbe: Evelina Sladnjak, 5. b
Nika Ficko, 5. b*

Tai Mar, 3. b

Adelina Kovačec, 4. a

UKRADEN TOVORNJAK ČOKOLADIC

Pozno v noči je DREX ukradel policijsko vozilo oz. kombi. Bil je oborožen s snajperko in zaščiten z jopičem. Kar naenkrat je ustavil tovornjakarja, ki je imel polno čokoladic. Tovornjakar je stopil iz vozila in DREX ga je ustrelil z metkom naravnost v glavo. Odpeljal se je s tovornjakom v skrivališče.

Detektiva FBI sta preiskovala zločin. V kombiju so našli smučarsko masko. Ampak zločinec ni vedel za skrite kamere. Policisti so ga izsledili na osnovi DNK in s posnetkom obraza. Niso pa vedeli, da je DREX v tolpi Sivega barona. Ta ga je prisilil v zločin, saj bi mu v nasprotnem primeru ubil ženo.

Policaji so šli po njega s tovornjakom SWAT in civilnimi avti. Trikrat so ga poklicali naj pride ven, vendar ni prišel. Potem so ga uspavali z ogromno iglo in DREX je bil prijet.

DREX je skušal pobegniti, ampak policaj ga je stresel z električnimi palicami.

Avtorja zgodbe: Mai Žiher, 5. b, Jaka Ozmec, 5. b

SEF

Sredi dopoldanskega kosila je slavna igralka šla po kavo v bife. Medtem se je tam sprehajal zločinec. Na mizi je zagledal zelo drago torbico. Mislil je, da je od slavne osebe, zato jo je vzel. Pri tem je izgubil prstan.

Čez nekaj minut je prišla lastnica torbice, Lara, in videla, da je ni več. Iskala jo je pod mizo, a je ni našla. Zagledala je prstan s številkami. To je bila koda sefa v katerem so bile vse ukradene stvari. Lara je je takoj poklicala detektivko. Ta je rekla, da bo prišla takoj, ko bo lahko. Ko je prišla, ji je Lara vse povedala. Tudi za prstan, ki ga je našla. Detektivka Ana je vzela rokavice, si jih nadela in dala prstan v plastično vrečko. Ana je odšla skupaj z Laro v laboratorij, da preverita DNK. Na računalniku se je prikazala slika najbolj znanega zločinca Bitcha. Ker so vedeli, kje je doma, so skupaj s policijo odšli k njemu domov. Bitcha ni bilo doma. Strokovno so odprli vrata in zagledali sef. Iz prstana so vtipkali kodo. Našli so vse ukradene stvari.

Čez nekaj let so Bitcha ujeli in ga dali v zapor.

Avtorici zgodbe: Žana Marin, 5. b, Pija Ozmec, 5. b

Ema Kirbiš, 1. a

Anže Štebih, 4. b

ROP BANKE

V torek zvečer se je v Ljubljanski banki zgodil rop.

Detektiva Sebastian in Matija sta raziskovala zločin. Povedali so jima, da se je rop zgodil ob 22.00. Sodelovali so štirje zločinci in ukradli dva milijona evrov. Pustili so vrv, ki je imela na koncu sidro. Poškodovala je dimnik. Spustili so dimno bombo, ki je zadušila stražarje, ne pa roparjev. Ti so imeli dihalne maske. Pokvarili so alarm, zato se ni prižgal. Na strehi so našli poškodovanega roparja. Bil je Mai, ki je imel poškodovano roko in gleženj. Ostali trije so pobegnili.

V naslednjem ropu so sodelovali le trije roparji. Tokrat je bil zraven največji

zločinec vseh časov, Žiga. Ta je teden prej pobegnil iz zapora. To mu je uspelo že šestič. Roparjem tokrat ni uspel rop, saj sta jih detektiva Sebastian in Matija ustavila. Roparji so bili Jaka, Timi in Liam. Detektiva sta bila za svoje delo nagrajena.

*Avtorja zgodbe: Sebastian J. Cerkvenik W., 5. b,
Matija Geč, 5. b*

ROP BANKE

Neki dan ob 6.30 sta roparja oropala banko. Trije detektivi (Anže, Timi in Xiao) so poskušali raziskati zločin.

Roparja sta medtem časom počivala v denarju. Detektivi so ugotovili, da sta roparja Jeff in Takashi ukradla šest milijonov evrov. To sta naredila, ker jima je to ukazal njun šef Liam. Čez nekaj časa so detektivi našli odvržene rokavice. Na rokavicah so našli prstne odtise od Jeffa in Takashija. Našli pa so tudi Jeffov telefon. Poklicali roparjevega šefa Liama. Dogovorili so se, da se dobijo na kavi. Ko je Liam prišel, so ga aretirali in odpeljali v zapor. Jeff in Takashi sta sklenila, da se pridružita detektivom in sta ukraden denar vrnila.

Noben od njiju ni več storil nobenega zločina.

Avtorja zgodbe: Lan Kokol, 5. b, Žiga Mihorič, 5. b

Daša Kokol, 4. b

UMOR IN ROP BANKE

Zločinec Jery je ubil varnostnika in ukradel milijon dvesto tisoč evrov. Za sabo je pustil rjav las in naboj.

Detektiva Maj in Tilen sta se s policijskim avtom pripeljala do banke. Videla sta roparja, ki je ukradel denar. Šla sta pogledat, kaj se je zgodilo. Videla sta mrtvo osebo in druge osebe, ki so se skrile. Poklicala sta policijo in reševalce. Ko so prišli, sta detektiva preiskala okolico zločina. Našla sta rokavico pri vhodu banke. Druga je bila pri vhodu stare hiše. Poklicala sta policiste, da so skupaj preiskali hišo. Ko so prišli noter, so zagledali modre čevlje. Pri kavču so zagledali pištolo in škatlo z naboji. Slišali so, da se nekaj premika v omari. Ko so jo odprli, so ven pridrvele podgane. V kuhinji so našli vrečo z denarjem. Slišali so tudi, da je zgoraj nekdo tekal. Šli so gor in pod posteljo našli oblačila, pod njimi pa še eno pištolo in bodalo. Nekdo je v omari šepetal. Odprli so omaro. V njej je bil Jery, ki je v eni roki držal pištolo, v drugi pa nož. Policisti in detektiva so ga hoteli ujeti, vendar jim je Jery ušel. Zunaj je bilo še pet policistov, ki so stražili. Ko je Jery pritekkel ven, so vanj namerili s pištolami. Odpeljali

so ga na sodišče, kjer so ga obsodili na dosmrtni zapor.

Denar so vrnili banki, Jery pa je ostal v zaporu do smrti. Tako so detektiva in policisti preprečili, da bi Jery še koga ubil.

Avtorja: Maj Cajnko, 5. b, Tilen Okreša, 5. b

Ela Gašperič, 1. b

DEŽEVEN DAN

V ponedeljek je močno deževalo. Predlagal sem, da naša družina popoldne preživi brez televizije. Po kosilu smo se zbrali v dnevni sobi. Ati je dober slikar in se je lotil slikanja. Moja sestra Živa se je igrala z medvedki, jaz pa sem se ukvarjal z vlakom. Mami ne more iz svoje kože in je najprej pospravila knjižno polico in našla svojo najljubšo pravljico iz otroštva. Na glas nam jo je prebrala. Z Živo sva uživala, ko sva jo poslušala. Tudi ati se je pridružil. Kasneje smo peli pesmice. Zelo smo uživali.

Bil sem vesel, da smo preživeli takšno lepo popoldne. Po tihem sem si zaželel še več takšnih deževnih dni.

Benjamin Mar, 3. c

Jasmin Horvat, 2. a

METULJČEK

Na lep, sončen oktobrski dan sva šli z mojo sestro na travnik. Nabirali sva cvetlice in na eni cvetlici sem zagledala modrega metulja. Od blizu sem si ga ogledala in ugotovila, da ima zlepljena krila in ne more leteti. Vzela sem ga v roko in ga odnesla v hišo. Metulj si je kmalu opomogel. S sestrico sva ga odnesli nazaj na travnik. Metulj je veselo odletel. Nama pa je bilo zelo toplo pri srcu, ker sva mu pomagali.

Gaja Kocjančič, 3. c

MOJA DRUGA DOMOVINA URUGVAJ

Urugvaj je država, v kateri se je rodila moja mama Ana. Moj oče, Bojan, je bil službeno v Urugvaju. Spoznal je mojo mamo in sta se kmalu poročila. Jaz sem se rodila v Sloveniji. Ko sem bila stara dve leti, smo odpotovali v Urugvaj. Spoznala sem svojo drugo družino, babico, dedka, strice in teto ter bratrance in sestrične. Vas, v kateri smo živeli se je imenovala Frai Bentos. Obiskovala sem vrtec in končala prvi razred. Tam smo bili štiri leta, nato smo se vrnili nazaj v Slovenijo. Najbolj mi je bila všeč reka Ubisi, ki je tekla mimo naše vasi.

Želim si, da bi sorodnike v Urugvaju obiskala večkrat. Še vedno sem v stiku z njimi in z mojimi urugvajskimi prijatelji. Zelo jih pogrešam.

Analia Horvat Kravicc, 3. c

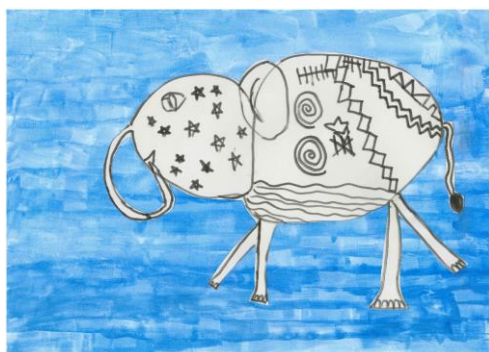

Sofija Lah, 4. a

ZGODBA O MAČKU

Nekega lepega dne sta k nam prišla na obisk moja sestrična Žana in mrzli bratranec Neo. Povedala sem jima, da bom dobila mladega mucka. Šli smo se igrat v mojo sobo. Nenehno smo pogledovali skozi okno, kdaj bosta prispela stric Matjaž in teta Sara, ki mi bosta pripeljala mucka. Končno se je na dvorišče pripeljal avto, to sta bila Matjaž in Sara, atijeva prijatelja. Vsi smo stekli na dvorišče. Teta Sara mi je v naročje dala mucka. Joj, kako je bil ljubek! Bila sem zelo vesela. Dala sem mu ime Pepi. Lepo prijazno sem se zahvalila za mucka. Tako sem dobila svojega Pepija. Z njim imam veliko veselja in skrbim zanj. Včasih mu rečem: O, ti moj Pepi repi, kako si ti lepi!

Aida Moravec, 3. c

Polona Meško, 2. a

RUMENKA

Nekoč je živela barvica, po imenu Rumenska. Živela je v dolgočasni sivi peresnici. Rumenska je želela videti ves svet. Neko noč je k njej priletela dobra vila. Vedela je za njeno željo. Spremenila jo je v majhno rumeno bitjece. Ko se je Rumenska zbudila, je bila presrečna. Ni mogla verjeti svojim očem. Občudovala je svojo novo podobo. Odprla je peresnico in pokukala iz nje. Videla veliko otrok. Prestrašila se je in iz peresnice skočila v najbližjo torbo. Lastnica torbe je bila prijazna deklica Ela. Doma je v torbi našla barvico in jo prijela. Barvica se je oglasila in povedala, da je Rumenska in da si želi ogledati ves svet. Ela je bila vesela in med počitnicami sta šli potovat po svetu. In mogoče še danes potujeta in raziskujeta svet. Kdo ve?

Ela Bezjak, 3. c

Svit Marin, 4. b

Liam Valenko, 3. b

Zana Dežman, 3.a

S SODELOVANJEM SE DALEČ PRIDE

Če sodelujemo, najdlje pridemo. S sodelovanjem dobimo tudi prijatelje. S prijatelji se nam življenje polepša. Ko narediš nekaj dobrega, si srečnejši.

Povedala vam bom svojo zgodbo. Bil je lep pomladni dan, ko smo se v šoli učili opisovati svoj domači kraj. Pri malici sem slišala, da moja sošolka želi narediti plakat o Veliki Nedelji in da pri tem potrebuje pomoč. Ko sem to slišala, sem se takoj odločila, da ji bom pomagala. Po malici sem še enkrat premislila, če ji bom zmogla pomagati, saj sem se morala učiti za ocenjevanje znanja. Ker sem si res želela pomagati sošolki, sem se odločila, da ji pomagam. Po pouku sem ji to tudi povedala. Ko sem ji povedala, so ji oči kar

zažarele. Rekla je, da sem zelo prijazna. Bila je srečna, ker sem ji ponudila pomoč. Doma je vsaka od naju poiskala podatke o Veliki Nedelji. Nato sem jo poklicala po telefonu in ji svetovala, kako se naj loti izdelave plakata. Med njenim delom sem še enkrat preverila vse podatke. Naslednji dan sva učiteljici povedali, da sva naredili plakat o Veliki Nedelji. Bila je navdušena. Pred razredom sva predstavili plakat. Bil je tako lep, da ga je učiteljica zalepila na steno. Obe sva bili zelo srečni; jaz zato, ker sem nekomu pomagala, ona pa zato, ker je ugotovila, kako je super, če imaš prijatelja, ki ti pomaga. Tako se je vse super končalo. Upam, da zdaj veste, da se s sodelovanjem res daleč pride.

Ula Cimerman, 4. a

Maja Bezjak, 4. b

Žana Horvat, 1. b

MALIM SO VŠEČ

Malim so vseč nenavadne reči,
 kot recimo traktorji,
 kot recimo letala,
 kot recimo, kot recimo ...

Malim so vseč sladke reči,
 kot recimo torta,
 kot recimo čokolada,
 kot recimo, kote recimo ...

Malim so smešne besede vseč,
 kot recimo lizika,
 kot recimo motovilec,
 kot recimo, kot recimo ...

Anže Golob, 2. b

Izabela Roškar, 1. a

Lana Kocjančič, 8. a

MALIM SO VŠEČ

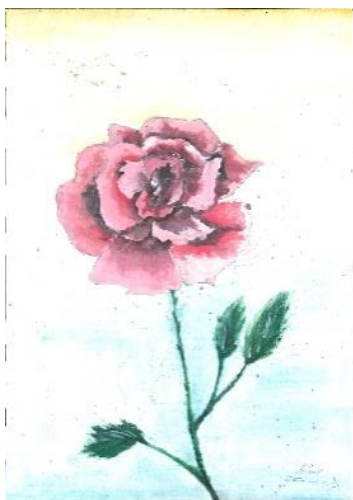
Malim so vseč zapletene stvari,
 kot recimo Ljubljana,
 kot recimo aristokracija,
 kot recimo, kot recimo ...

Malim so prevozna sredstva vseč,
 kot recimo kolo,
 kot recimo avto,
 kot recimo, kot recimo ...

Rok Moravec, 2. b

Diana Dovečar, 4. b

SOBOTNO POPOLDNE

Nekega sobotnega popoldneva je bilo Reneju dolgčas, zato se je odpravil v gozd. S košaro v roki je šel po cvetočem travniku in prišel do gozda. Hodil je sem ter tja in zagledal prekrasne gobe. Veselo jih je nabral in se odpravil domov. Mama se je razveselila štirih velikih jurčkov. Obljubila mu je, da bosta naslednjic šla v gozd skupaj.

Anej Bromše, 2. b

Špela Jurgec, 4. b

Klavdija Šohar, 5. a

O SLONU, KI JE ISKAL ŽIVALSKI VRT

Nekoč, pred davnimi časi, je živel slon. Iskal je živalski vrt. Slon se je sprehajal in sprehajal. Prišel je že zelo daleč. Videl je veliko stavbo. Misлил je, da je živalski vrt, pa je bil le velik trgovski center. Žalosten je odšel naprej in zagledal lisico. Ker je bil slon bolj strahopetne sorte, se je lisice močno ustrašil in poklical na pomoč. Lisica mu je rekla, da je zelo prijazna in ni nevarna. Slon se je pomiril in jo takoj vprašal, če ve kje je živalski vrt. Lisica mu je odgovorila da ve, kje je in da ga bo spremljala do tja. Šla sta na pot. Po poti sta postala žejna. Odžejala sta se v bližnjem potoku. Hodila sta ves dan in šele proti večeru zagledala živalski vrt. Slona in lisico so v živalskem vrtu z veseljem sprejeli. Naslednji dan je imel slon rojstni dan. Živali so se zabavale ves dan. Slon je bil zelo vesel zabave, še bolj vesel pa je bil novih prijateljev.

Anže Horvat, 2. b

Lucija Cvetko, 5. a

ZGUBLJENI PIŠČANČEK

»Moj piščanček se je izgubil!« je kokodakala rjava kokoška in v kokošnjaku povzročila pravi preplaha. »Najbrž je padel v reko,« je dahnila najstarejša kokoš. »Lisica ga je odnesla!« je zakričala druga. Petelin pa je skočil na ograjo in zakikirikal: »Zagotovo ni daleč! Poiščimo ga!« Sonce se je že odpravljalo k počitku, ko so končno našli piščančka. Ob potoku je štel trobentice in zraven zaspal. »Upam, da te ni preveč skrbelo zame!« je čivknil piščanček, ko je pozobal večerjo. Rjava kokoška ga je ljubeče objela in rekla: »Zelo sem te pogrešala, sem pa vesela da se ti ni nič zgodilo.«

Reneja Kolenič, 2. b

NADALJEVANJE PESMI PEKARNE FERIIJA LAINŠČKA...

Vsi vaščani se zbudijo,
vsako jutro hitro pohitijo
v pekarno, da ne zamudijo.

Če kdo zamudi,
se pek jezi.

A glej, če se pek razjezi,
čisto ponori.

Ja, če imate takšnega peka,
hitro pohitite,
da batine ne dobite.

Katja Cokan, 3. b

Kaja Kumer, 3. a

Gaj Sok, 4. b

Blaž Belšak, 4.b

**NADALJEVANJE PESMI PEKARNE FERIJ
LAINŠČKA...**

Vsi zaspani se zbudijo
in v pekarne pohitijo.
Ko pekarna se odpre,
vse se polni kot še ne.

Vsi napolnijo si roke,
plačajo pa na obroke.
In ko vse pokupijo,
pek odide v kuhinjo.

Maša Gašparič in Naja Majcen, 3. b

USTVARJAMO V VRTCU

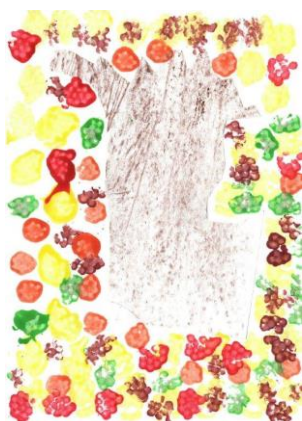
Nick B - gozd

Ema G - prijatelji iz Litve

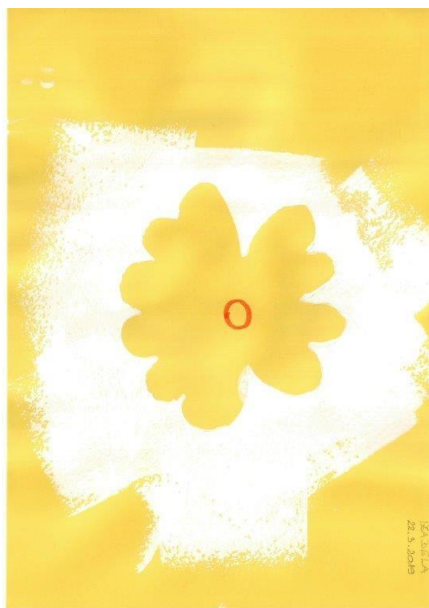
Žan Luka K - v vrtec hodim rad

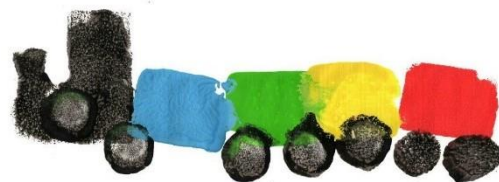
Ema G - jesensko drevo

Ema O - moja družina

Izabela B – trobentica

Matija C – vlak

Manuela B – vrtcu

Nejc MK – ovčka